

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 31. јануар 2013. године

Предмет бр. 308/09

Милорад РАЈОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 31. јануара 2013. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 7. септембра 2009. године и уписана је 14. септембра 2009. године.
2. Дана 17. септембра 2009. године, Комисија је од Авнија Ч. Вуле, жалиоцевог заступника, примила додатни поднесак.
3. Дана 22. маја 2010. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Није добијен никакав одговор.
4. Дана 18. септембра 2012. године, Комисија је проследила жалбу Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на

прихватљивост и меритум предмета. Дана 1. новембра 2012. године, СПГС је доставио одговор УНМИК-а.

5. Дана 9. новембра и 4. децембра 2012. године, Комисија је затражила додатне информације од мисије ОЕБС-а на Косову (ОМиК). Дана 15. новембра и 14. децембра 2012. године, ОМиК је доставио свој одговор.
6. Дана 18. децембра 2012. године, Комисија је од СПГС-а затражила додатне примедбе на прихватљивост жалбе. Дана 10. јануара 2013. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац је власник предузећа „Ударник комерц д.о.о.“, у чијем је власништву имовина у Пећи. Дана 1. марта 2000. године, ОМиК је преузео ту имовину као део својих регионалних канцеларија у тој општини. Жалилац тврди да у том периоду, све до 1. новембра 2007. године, није потписан уговор о закупу и предузећу није уплаћена накнада за закуп.
8. Дана 1. новембра 2007. године, жалиочево предузеће је потписало уговор о давању у закуп истих просторија ОМиК-у, чије су одредбе поштоване све до данашњег дана. Међутим, жалилац наводи да није успео да започне преговоре са ОМиК-ом у вези са коришћењем просторија од 1. марта 2000. до 1. новембра 2007. године и неисплаћеним накнадама за закуп које предузеће потражује.

III. ЖАЛБА

9. Жалилац се жали на повреду својих људских и имовинских права. Комисија је мишљења да се може сматрати да се он позива на повреду свог права на неометано уживање имовине загарантованог чланом 1 Протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

10. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
11. Према члану 1.2 Уредбе, Комисија има правну надлежност над жалбама које се односе на наводна кршења људских права од стране УНМИК-а.

а) Поднесци страна

12. Жалилац тврди да се стално онемогућавање приступа имовини његовог предузећа од стране ОМиК-а и губитак сваке контроле над њом који је из тога проистекао, у периоду од 1. марта 2000. до 1. новембра 2007. године, приписује активностима УНМИК-а и стога представља кршење члана 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП од стране УНМИК-а.
13. СПГС у својим примедбама тврди да ОМиК „представља одвојену компоненту која се разликује од Уједињених нација“. Захтев се као такав треба сматрати

неприхватљивим *ratione personae*. Он се конкретно позива на одлуку Комисије по предмету (ХРАП) *Јовановић*, бр. 39/08, одлука од 17. октобра 2008. године.

„ОЕБС представља међудржавну организацију која се разликује од Уједињених нација и од УНМИК-а. Тачно је да је мисија ОЕБС-а на Косову укључена у активности УНМИК-а као организација која води активности Стуба III (Pillar III), који се бави демократизацијом и изградњом институција. Међутим, овај предмет се не тиче било које функције за коју УНМИК сноси коначну одговорност сходно резолуцији 1244 Савета безбедности од 10. јуна 1999. године.“

14. Слично томе, СПГС даље наводи да жалбу треба сматрати неприхватљивом *ratione materiae* јер се предмет тиче приватне тужбе између ОМик-а и жалиоца. Као и у горепоменутом, СПГС се позива на предмет *Јовановић*, а конкретно на разлику између приватних уговорних питања ОМик-а и његових активности сходно Резолуцији 1244 Савета безбедности УН-а (1999.):

[Предмет] „се тиче питања које се односи на приватни уговор о радном односу између жалиочевог оца и ОЕБС-а и примену интерних правила ОЕБС-а. Чињенице које су предмет жалбе не могу се приписати УНМИК-у.“

Процена Комисије

а) Организациони однос између УНМИК-а и ОМик-а

15. Комисија подсећа да је ОМик основан 1. јула 1999. године. Његово постављање је било засновано на одлуци Сталног већа бр. 305 (P.C.DEC/305) која се позива на резолуцију 1244 Савета безбедности УН-а (1999.) и којом су Мисији задате активности повезане са успостављањем институција и демократије и људским правима као „одвојеној компоненти унутар целокупног оквира Привремене управе мисије Уједињених нација на Косову“.
16. Комисија даље напомиње да је у извештају Генералног секретара УН-а од 12. јуна 1999. године, који је накнадно потврђен одлуком Сталног већа ОЕБС-а бр. 305 (видети горе у тексту), препозната улога коју ће ОЕБС имати на Косову под вођством УН-а. У ставу 3 овог извештаја наведено је следеће: „Специјални представник Генералног секретара имаће општу надлежност за управљање Мисијом и координацију активности свих тела Уједињених нација и других међународних организација као делова УНМИК-а“ (S/1999/672). То је додатно потврђено 12. јула 1999. године у извештају Генералног секретара УН-а којим су учвршћени УНМИК, као водећа организација у управи на Косову, и положај ОМик-а унутар ове структуре (S/1999/779).
17. На крају, Комисија упућује на размену писама између Подсекретара УН-а за мировне операције, амбасадора Бернара Мијеа, и амбасадора Кима Травика, представника председавајућег ОЕБС-а, датираних на 16. и 19. јул 1999. године, која су представљала споразум у вези са доделом задатака које је требало да обави ОМик у оквиру УНМИК-а (цитирано у извештају *ОЕБС у новој међународној средини на Косову*, Марфина Чаплинског). У њему је, између осталог, потврђено да ће компоненти УНМИК-а за изградњу институција руководити заменик Специјалног представника Генералног секретара УН-а, који ће бити руководилац ОМик-а. У својству заменика Специјалног представника, особа би такође подносила извештаје СПГС-у о активностима компоненте за изградњу институција. СПГС би такође задржао општу и врховну надлежност за тумачење и спровођење

одредаба Резолуције 1244 Савета безбедности УН-а (1999.) у вези са њеним грађанским аспектима. СПГС би имао одговорност да обезбеди да све активности УНМИК-а, укључујући компоненту за успостављање институција предвођену ОЕБС-ом, буду спроведене на сједињен, повезан и ефикасан начин.

18. Комисија стога закључује да, иако је ОМиК представљао одвојени стуб међународног присуства на Косову, одговорност за његове целокупне активности остала је унутар УНМИК-а.

б) Активности ОМиК-а

19. У вези са активностима ОМиК-а, Комисија прави посебну разлику између његових приватних уговорних обавеза и јавних акција спроведених као део његове улоге стуба УНМИК-а на Косову. Период од 1. марта 2000. до 1. новембра 2007. године, током ког је ОМиК преузео просторије у жалиочевом предузећу без изричитог уговора и дозволе ради спровођења својих јавних активности, мора се размотрити у контексту спровођења акције у вези са улогом УНМИК-а сходно резолуцији 1244 Савета безбедности УН-а (1999.). Са жалиочевим предузећем није склопљен изричит нити било какав уговор за употребу просторија као дела обављања активности ОМиК-а у Пећи у том периоду. Овлашћење ОМиК-а да преузме те просторије у овом контексту је стога заиста могло произаћи само из његовог припадања административном оквиру УНМИК-а (видети § 15 до 17 горе у тексту) и из резолуције 1244 Савета безбедности УН-а (1999.).

20. Комисија прави разлику између тога и потписивања уговора између жалиоца и ОМиК-а за период од 1. новембра 2007. У тој фази је постигнут договор о приватном уговорном односу између уговорних страна у вези са употребом просторија од стране ОМиК-а. Било каква тужба у погледу услова и одредаба овог уговора сматрала би се приватним уговорним питањем које се не би тицало било које функције за коју УНМИК сноси коначну одговорност.

21. Комисија стога закључује да употреба жалиочеве имовине од стране ОМиК-а од 1. марта 2000. до 1. новембра 2007. године може покренути питање које се тиче кршења његових права сходно члану 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП које се приписује УНМИК-у.

22. Нису установљени други разлози на основу којих би ова жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући